

ven? Niet echt. In één en hetzelfde nummer slaat de meter al te vaak van *uitstekend* naar *vervelend* en weer terug: single 'The Girl From The BBC' spant de (Britse) kroon. 'Victoria' is één van de meest coherente songs van het album, maar voorlopig is er geen reden om voor 'Understanding Electricity' The Official Secrets Act te verbreken. Uw MI-5 man (rl).

Ohbijou 'Beacons'

Bella Union/COOP/V2 Records

Wondermooi debuit van de Canadese Casey Mecija, geholpen door vrienden en familieleden op diverse snaar- en strijkinstrumenten. Haar subtiële en warme

arrangementen voelen aan als de zaligheid van je nog eens omdraaien wanneer de wekker is afgelopen, als de eerste aardbeï van het seizoen, als een kus van je lief... Bijzonder aangenaam, dus. Mecija zelf klinkt als Marissa Nadler in een popbui. Aanrader. (mlv)

Papercuts 'You Can Have What You Want'

Gnomonsong/Memphis Industries

De nieuwe plaat van Cass McCombs naar waarde weten te schatten? Dan mag u gerust meteen ook het derde album van Papercuts beluisteren. Jason Quever maakte overigens ooit deel uit van de band van McCombs, brengt zijn platen uit op het Gnomonsong-label van Devendra Banhart en Vetiver-frontman Andy Cabic en laat op zijn nieuwe plaat mistige droompop horen die steevast in een wolk reverb wordt ondergedompeld. 'Jet Plane' sluit aan bij het vroege werk van Mojave3 en ook wie platen van Grizzly Bear en Beach House in huis heeft, is bij Papercuts aan het goede adres. (bvm)

Passion Pit 'Manners'

Columbia/Warner

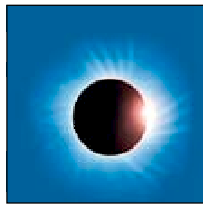
Onze kennis van etiquette? Altijd geleerd beleefd te zijn, met twee woorden te spreken en te genieten van de dingen, maar met mate. Of kwam dat nu toch door die bierreclames? Met 'Manners' komt daar vanaf heden een stevige portie zaligmakende dancepop bij. Muziek die past in het ritje van MGMT en Empire Of The Sun, al was het maar om het unieke stemgeluid van zanger Michael Angelakos. Alsof de man een heliumballon heeft ingeslikt. Ofwel een zeer welgemikte schop in zijn radijken kreeg, met blijvend letsel. Maar spelen die laatste twee bands al aan de top, dan knokt dit vijftal nog even voor een playoff-plaats. Net omwille van die stem. Soms raakt de balans tussen de unieke synthpopsound en Angelakos' gezang wat zoek, zoals op 'Little Secrets'. De synths riedelen zalig op zijn eighties, maar de man zijn gepiep stoort een beetje. Maar een groep die songs kan brengen als het rond-uit sublieme 'Moth's Wing', het superfoute, maar o zo zalige 'The Reeling' heeft zeker sterke promotiekansen. Maar ze moeten wel beleefd blijven uiteraard. (kc)

Phoenix 'Wolfgang Amadeus Phoenix'

V2 Records

Neen, geen strijktokken te bespeuren op deze vierde van Phoenix. Zoals we van de heren gewend zijn serveren ze ons een lading stijlrijke popsongs die geregeld

Placebo 'Battle For The Sun'

PIAS

"Het is geen hardrock en geen pop. Misschien is het wel hardpop." Alzo sprak Brian Molko. De bekende ingrediënten: androgyn zang, pompende bas en een bezwevende gitaarsound zijn dan ook overvloedig aanwezig en worden extra in de verf gezet door sterproducer David Bottrill (Tool, Muse, dEUS) en mixer Alan Moulder (Nine Inch Nails, Smashing Pumpkins, My Bloody Valentine...). En dat is dan ook zowel de sterkte als de zwakte van het album. Het is een plaat die perfect gaat werken voor de fans. Niet-fans zullen door de grote herkenbaarheid van de Placebo-sound die 'Battle For The Sun' etaleert, niet overtuigd worden. Neemt niet weg dat ze op de eerste dag van Werchter het hoofdpodium mogen bestijgen. (ow)

uithodigen tot een dansje. 'Lisztomania' moet zowat hetzelfde effect op ons hebben als de druk bijgewoone pianoconcerten van de vernoemde Frans Liszt destijds. Uitstekende single! Net zoals het ronduit onweersaanbare 'Fences' en '1901', al enkele weken te downloaden als voorproever voor dit album. Het instrumentale duo 'Love Like A Sunset Pt. 1' en '... Pt. 2' haalt wel een beetje de vaart uit deze 'Wolfgang Amadeus Phoenix' maar wat daarna volgt, rechtvaardigt de *tongue in cheek* van de albumtitel ruimschoots. (rl)

Proem 'Till There's No Breath' Plastik Joy '3:30'

Loess
'Burrows'
n5md

Ambient en IDM, is het nu hip of al hebben we alles al lang gehoord? Wat er ook van zij, het n5md-label verzekert de adepten op geregelde tijdstippen van hun spul. Een van de jongste shots die ze door ons bloed jagen is de nieuwe van Proem, al jaren garant voor onversneden dark ambient. En dark, dat is het meer dan ooit op 'Till There's No Breath'. Beats en clicks priemen slechts af en toe door een dik wolkendek van ruis. Luisteren naar 'Till There's No Breath' is als kopje onder gaan in een poel vaalbruin water, waar herkenbare geluiden tot vage en angstaanjagende schimmen gesmoord worden. Klinkt misschien niet aanlokkelijk, maar 't is een spoeling die we ten zeerste kunnen aanbevelen.

Minder beklijvend is Plastik Joy's debuit '3:03', vernoemd naar het tijdstip waarop de meeste opnames plaatsvonden. Dit Italiaans-IJslandse verbond tussen Cristiano Nicolini en Fannar Ásgrímsson koppelt koudbloedige elektronica aan hupse melodietjes en speelgoedgeluidjes. Dat resulteert in een album dat vandaag lekker weg luistert, maar morgenochtend nog maar weinig sporen zal nagelaten hebben in ons geheugen. Behalve misschien het op dat moment maar al te herkenbare 'Sleepy Quest For Coffee'.

Met 'Burrows' tekent Loess voor de derde n5md-release die deze maand in onze bus viel. Deze compil van onuitgegeven rarities trapt af met het jazzy 'Lull', waarna ook clicks, dub- en hiphopbeats zich in je vel haken. Wanneer het allemaal echter net iets té lui en loungy wordt ('Bud'), lost Loess z'n greep en glijdt 'Burrows' een beetje achteloos van je af. Niet onmisbaar dus, maar een fijne aanvulling op de collectie. En een welgemeende hoera voor n5md! (ncd)

The Puddle Parade 'Origami'

Morc Records

Het ligt een beetje voor de hand dat het debuutalbum van de eenmansgroep The Puddle Parade op Morc Records verschijnt. Niet noodzakelijk omdat de Nederlands/Duitse Ellen Evers al samenwerkte met labelgenoten als Annelies Monseré en Machinefabriek, wel omdat het speelse, minimale 'Origami' zo goed past in de catalogus van het Gentse label. En dat zegt veel over de manier waarop de fragiele klank- en zangexperimenten van The Puddle Parade door de huiskamer glijden. Een speelgoedorkest in slow-motion, zoals Morc het zelf samenvat, maar dan wel eentje dat goed naar Colleen, Jessica Bailiff en Charalambides heeft geluisterd. 'Origami' is een dwars en loepzuiver debuut, waarbij vooral de vreemde warmte van 'White Cloud', de verzopen sfeer in 'Evacuation Plan' en de absolute prachtsong 'Save Our Souls' uren blijven naspelen. Te vroeg om van stapel te lopen, maar er ligt veel goeds in het verschiep voor The Puddle Parade. (ts)

Pupkulies & Rebecca 'Burning Boats'

Normoton/N.E.W.S.

Berlijns duo dat elektronica met chanson tracht te verzoenen. Donkere beats met zweverige Roisin Murphy-zanglijnen en een flirt met Frans chanson in de Franse nummers ('Ton chauffeur', 'Nouvelle Chance'). Ontbreekt aan durf en spanning. (mlv)

The Revolution 'Present Revolution'

Rapster/PIAS

Het betreft hier natuurlijk niet de voormalige begeleidingsgroep van Prince, maar het concept mag er nochtans wezen: een stel Cubaanse muzikanten dat samenwerkt met grootheden zoals Norman Cook (Fatboy Slim), Rich File (UNKLE) en vele anderen. De resultaten variëren nogal, gaande van melige poptrash (de bijdrages van Guy Sigsworth, zie ook Madonna en Britney Spears) tot welgemikte latin (de tracks van Poet Name Life van Black Eyed Peas, bijgestaan door Orishas) en het betere huuswerk van Marius Devries (Björk, Massive Attack) en Roisin Murphy. Erg slick allemaal, maar daarom zeker niet slecht. (mb)

Ed Rush & Optical 'Travel The Galaxy'

Virus

Twee van de boegbeelden van de drum-'n-bass slaan opnieuw toe. Twaalf jaar na hun eerste release en drie jaar na 'Chameleon' keren ze op 'Travel The Galaxy' terug naar de

sound van hun beginjaren: hard, rechtdoor, met een aaneenschakeling van adrenalinestoten, maar zonder goedkope handjes-in-de-lucht-ravementen. Tandem op elkaar en vastbijten maar in de moddervette en razendsnelle beats, die anno 2009 worden doorkleefd door een moderne toets, een soort update naar het heden. Killers als 'Titanium', 'The kindred', 'G-force Jesus' en 'Chubrub' doen denken aan de gloriejaren met Johnny L en DJ Krust aan de zijde van Rush & Optical. We worden er zowaar nostalgisch van, maar vinden het niet het juiste moment om een potje te gaan janken. Maak vrij die dansvloer en aan de andere oudskool artiesten in het genre: laat borrelen die inspiratie! (ff)

Kevin Saunderson - V/A 'History Elevate', 2 cd

Fabric Records/N.E.W.S.

Nog altijd één van onze favoriete housekonijnen, die Kevin Saunderson. De man die zijn volk Detroit tech en house leerde kennen, heeft nu een nieuwe uitstekende dubbelaar uit. Op het eerste schijfje staan een rits eigen remixen, van onder meer Simian Mobile Disco, Cerrone, Wee Papa Girl Rappers (één van zijn eerste!) en The Lighthouse Family. Die laatste lijkt wat misplaatst - remember de melige flutsingle 'High' - maar o ja, het klinkt! Op het tweede plaatje worden nummers van Saunderson zelf door de mangel gehaald. Met bijdrages met Simian Mobile Disco en Ben Sims, wederom een uitgelezen reden tot ongebreidelde feestjolijt. Essentiële stuff, deze dubbele compil. Maar ja, we hebben het wel over Kevin Saunderson. Iets anders hadden we van hem niet aanvaard. (kc)

Shinedoe 'No Boundaries'

Immotion

Shinedoe is een freule die in Amsterdam resideert en daar iets doet met techno en house waarin de nodige percussie en dubs niet mogen ontbreken. En niet zonder succes. Ze scoorde eerder al een paar hitjes en gaat met haar tweede plaat op dat elan verder. De formule is eenvoudig, maar hij werkt altijd: hou het simpel en wees af en toe een beetje avontuurlijk. (mb)

Sleepy Sun 'Embrace'

Atp Recordings/Konkurrent

Alles is al eens gedaan maar een goede update is altijd welkom. Wie naar het weird en intrigerende debuutalbum van Sleepy Sun luistert, zal merken dat het zestal

met als thuisbasis San Francisco er alles aan heeft gedaan om de juiste seventiesvibe te pakken te krijgen en op die manier het west coast-gat tussen Black Mountain (de uitgesponnen jamsspirit), Vetiver (het dromerige kantje) en Black Rebel Motorcycle Club (de sfeer van de americana-plaat 'Howl') opvult. Pièce de resistance 'Sleepy Sun' is een knap staaltje psychedelica van lange duur terwijl afsluiter 'Duet With The Northern Sky', de vreemde eend in de bijt, eerder een kort countryfolkverhaal vertelt. Onze mening? Het plaatje kopen én het Boomtown-optreden van Sleepy Sun in De Handelsbeurs (19 juli) meepikken. (bvm)